

Det sidste Punkt, jeg skal nævne, drejer sig om, hvorvidt Synet skulde være toaarigt eller treaarigt. Ogsaa dette Punkt var i sin Tid Genstand for Monrads Overvejelser, og ingen har vel kendt mere til vore Kirkeforhold, administrativt eller lokalt, end han, og han fandt det uforsvarligt at gøre Synet to- eller treaarigt, thi megen uoprettelig Skade kunde ske, naar man ikke holdt sig i stadig Berøring med Kirkerne ved de aarlige Syn. Denne Erfaring tror jeg, man vedblivende vilde gøre, hvis man gjorde Synet to- og eller treaarigt. Der vilde ikke være den idelige Berøring, den idelige Samvirken mellem Kirken og Ministeriet, for hvilken Synet er det underordnede Organ, der vilde ikke være den fornødne Vækselvirkning, som sætter Ministeriet i Stand til til enhver Tid at kunne opretholde Folkekirken og gennemføre sit Krav til Kirkebygningerne og deres Tilbehør. Med andre Ord: Hvis Ordningen gennemførtes paa den Maade, som det er tilsigtet, vilde det føre til Kirkernes materielle Desorganisation med Hensyn til Bygninger og Tilbehør. Det vilde blive Resultatet, hvis ikke Ministeren maatte — men det maatte han — finde paa andre Veje til at opretholde sin Tilsynspligt, thi det er en Pligt, han overtager. Med det samme han overtager Embedet som Kirkeminister, overtager han Pligten til at varetage den samlede Kirkes materielle Interesser i de lokale Kirkebygninger. Den Pligt kan han ikke komme bort fra, og sætter den gældende Lovgivning ham ikke i Stand til at gøre det ved de ordinære Syn eller det sædvanlige Organ, maa han finde paa andre Veje dertil, hvilket de Pengemidler, som staar til Raadighed dels for Nationalmuseet, dels paa de kirkelige Interessers Konto paa Finansloven, skaffer Muligheder for. Han maa gøre det, thi han maa ikke lade Kirken blive desorganiseret paa den Maade, der maa skaffes ham Midler til at opretholde det Krav, som Ministre af højst forskellige politiske Farver, en Række Højrekultusministre, en Række eller i alt Fald flere Venstre-Kultusministre og ogsaa flere radikale Kultusministre stadig har opretholdt. Jeg tror ikke, at nogen Mand vilde kunne overtage Embedet som Kultusminister, uden at han med det samme var sig bevidst, at han overtog Ansvaret for at holde den samlede Kirkes samlede materielle Ret i Kirkebygningerne opretholdt paa en kraftig Maade og følte Ansvaret derfor.

Det er, fordi ikke disse Betragtninger,

men modsatte Betragtninger ligger til Grund for Ændringsforslag Nr. 1, som er stillet af et Mindretal, at jeg meget indtrængende vil fraraade Tinget at gaa ind derpaa, tilmed da jeg maa antage, at ligesom den højtærede Kultusminister har modsat sig det, vil det andet høje Ting modsætte sig det. I det andet Ting er der gentagne Gange under denne Forhandling, som strækker sig fra 1912 indtil nu, udtalt den varmeste Paaskønnelse af Lovforslaget, som det foreligger, idet det er udtalt, at det paa een Gang varetager Sagkyndighedens Interesser og hævder det lokale Selvstyre. Ordføreren i det andet Ting har gentagne Gange givet denne Erkendelse Udtryk, og hvad det andet Mindretal, hvortil jeg har sluttet mig, angaar, har det, naar jeg undtager de to fremhævede Punkter, kun stillet Ændringsforslag, som er udgaet fra en tidligere Venstrekultusminister, et højtæret Medlem af dette Ting (Enevold Sørensen), som har affattet dem med stor Sagkyndighed og saaledes, at de ikke rækker ved Principperne, hvorfor ogsaa den højtærede nuværende Kultusminister har kunnet tiltræde dem. Jeg anbefaler altsaa de af det Mindretal, til hvilket jeg har sluttet mig, stillede Ændringsforslag med Undtagelse af de to eller tre Punkter, hvor jeg har maattet tage Særstilling.

Rambusch: Jeg vil gerne rette en Tak til Udvalget for det lille Ændringsforslag under Nr. 10, som i nogen Grad holder sin Haand over Benyttelsen af Cement, hvor den er paa sin Plads, under visse indskrænkede Forhold. Jeg vil kun tilføje, at det synes ganske ubetydeligt, men det er alligevel et Ændringsforslag, som kan have en ikke ringe Betydning for den solide Vedligeholdelse af de paagældende Bygningsværker. Jeg vil kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om ikke denne Bestemmelse til Dels afsvækkes ved den følgende Sætning, og om der ikke for Konsekvensens Skyld i den følgende Sætning, hvor der staar, at Cementfugning, hvor denne findes, erstattes med Kalkfugning, burde tilføjes: hvor den nu findes anvendt ved Mursten.

Jensen-Toustrup: Naar jeg har forlangt Ordet ved denne Sags Behandling, er det ikke for at holde en længere Tale, for det Standpunkt, jeg har sluttet mig til, er saa godt forsvaret af det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Knuth), at jeg ikke behøver det, men jeg kan dog ikke